

Казаха му, че нашата държава сега е княжество на Турция; затова трѣбва да си изберемъ князь, а когато стане царство, ще си изберемъ царь.

Другъ селянинъ запита: „Можемъ ли да изберемъ българинъ за князь? Въ това време имаше единъ българинъ, на име Александъръ Екзархъ и той предлагаше него да избератъ. Ученитѣ отговориха, че князътъ трѣбва да бжде отъ царска кръвъ, такъвъ българинъ отъ царска кръвъ нѣмаме. Отъ царскитѣ родове на старото българско царство не е останалъ никой. Турцитѣ ги погубили всичкитѣ. Затова трѣбва да изберемъ чужденецъ.

— Добре, казаха нѣкои. Тогава да изберемъ рускиятъ царь.

— Не, не може, рекоха. Рускиятъ царь е много голѣмъ за нашата малка държава, па и другитѣ държави нѣма да се съгласятъ.

— Да изберемъ графъ Игнатиевъ, или генералъ Гурко или князь Дондуковъ Корсаковъ. Тѣхъ цѣлъ български народъ обича.

— Не, не може! Европейскитѣ министри и крале не позволяватъ да се избере русинъ за български князь.

Народнитѣ представители зеха да се съветватъ помежду си, кого да избератъ и запитаха руския царь, да видятъ, кого той ще препоръча.

Царь Александъръ II посъветва народнитѣ представители да избератъ единъ германски младъ князь, на име Александъръ Батембергъ отъ княжеството Хесенъ. Този князь бѣ роднина на руската царица, нейнъ братовъ синъ. Презъ време на освободителната война той служилъ въ